

[Dyremose]

til ophør, transportpræferencen til saudi-arabiske rederier og krav vedrørende leveringsrytme.

Det fremgår ikke af det ovenfor refererede svar, om der er ét eller flere lande, som ifølge det oplyste har skrevet under på tilsvarende kontrakter.

Da det under afslutningsdebatten blev hævdet, at formuleringen vedrørende miskredit ikke af regeringen betragtes som en politisk binding, er det af afgørende betydning for afklaringen omkring den saudi-arabiske kontrakt, om der er ét eller flere lande, der har skrevet under, og om dette eller disse lande betragter formuleringen som en politisk binding.

Dagspressen har gennem officielle kanaler fået oplyst, at Finland, Sverige, Irland og Belgien ikke har kontrakter med disse klausuler. Da disse oplysninger ikke er blevet dementeret af ministeren, er det min formodning, at der højst er ét land ud over Danmark, der har underskrevet en sådant kontrakt, og at dette land sandsynligvis har gjort det, efter at Danmark skrev under. Såfremt dette ene land viser sig at være Frankrig, kan dette ikke tages til indtægt for, at der ikke skulle være tale om politiske betingelser, idet Frankrig ifølge oplysninger i dagspressen betragter formuleringen omkring miskredit som en politisk klausul, som de imidlertid gerne skriver under på ud fra kardinal Richelieus devise om, »at man ikke skal vige tilbage fra at handle med Fanden, hvis han har den vare, man har brug for«.

Da konsekvenserne af denne franske politik er, at flere og flere franske firmaer boykotter Israel for ikke at komme på arabernes sorte liste, og da de fleste franske blade har forstået og accepteret den franske regerings vink om at afstå fra kritik af de olieproducerende arabiske lande, er det af afgørende betydning for den videre debat om statslige olieopkøb at få sikkerhed for, at Frankrig ikke er det eneste vesteuropæiske land ud over Danmark, som har indgået standardkontrakt med Saudi Arabien.

Besvarelse (17/6 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Bortset fra, at der ikke er tale om en såkaldt standardkontrakt, men en standardkontrakt, og bortset fra, at det ikke kan kom-

menteres – hverken bekræftende eller afkræftende – hvorvidt Frankrig har købt råolie på grundlag af Petromins standardkontrakt, kan spørgsmålet besvares bekræftende.

Spm. nr. 951

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (13/6 80) af:

Poulsgaard (FP):

»Giver den fornyede bekræftelse af folks teatervaner, som Odense Teater i samarbejde med Odense universitet har gennemført, og som viser, at det er de akademisk uddannede, der bruger teatret, ikke ministeren anledning til at foreslå støtten til teatret ændret?«

Begrundelse

Igen har en undersøgelse bekræftet det, vi alle vidste, at det er de velbærgede og veltablerede, der fortrinsvis går i teatret. På denne baggrund virker det mere og mere urimeligt, at socialdemokratiet opretholder sin støttepolitik til teaterbilletter i Danmark. Hvor mange undersøgelser skal der til, for socialdemokratiet og kulturministeren vil indrømme, at teaterstøtten er asocial, da den tager fra de mindrebemidlede og giver til de velbærgede? Jeg håber, at ministeren vil indse, at tiden nu er til at omlægge den støtteordning, helst helt fjerne den.

I en tid, hvor landets socialminister antaster befolkningens ret til folkepension, hjælp ved invaliditet m.v. og gør disse ydelser trangsbestemte og afhængige af indkomst og formue, virker det helt absurd, at det offentlige giver støtte til folks fornøjelser. Her var det dog langt rimeligere at lade folk selv betale – og da især, når det gang på gang har vist sig, at det er netop de bedrebemidlede, der benytter teatrene.

Besvarelse (23/6 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Den publikumsundersøgelse, som Odense universitet og Odense Teater har gennemført, er meget omfattende og belyser en lang række områder omkring folks teatervaner.

Det er rigtigt, at det af rapporten bl.a. fremgår, at teatrets publikum gennemgående har en længere skolegang og teoretisk uddan-